

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
กรณีศึกษา : หมู่บ้านโคกเกตุ หมู่ 7 ตำบลปลายโพงพาง
อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

THE DEVELOPMENT OF COMMUNITY SCENERY IN CORESSONDING TO
" CONSERVATION TOURISM "
A CASE STUDY IN KOK-KATE VILLAGE PLAIPONGPANG DISTRICT,
SAMUTSONGKRAM PROVINCE.

RCH
S.B
472.45
ศ845ก

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **54583**
วัน,เดือน,ปี **21** ส.ค. 2548

11707169
b.....
i.....

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งตามโครงการวิจัยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน **พศ.2545** กษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิจัย

การพัฒนาภูมิทัศน์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กรณีศึกษา : หมู่บ้านโคกเกตู หมู่ 7 ตำบลปลายโพงพาง

อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

นักวิจัย

นายสุรศักดิ์ กังขาว

พ.ศ.

2545

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยการพัฒนาภูมิทัศน์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา : หมู่บ้านโคกเกตู หมู่ 7 ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ครั้งนี้ครอบคลุมการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและลักษณะทางกายภาพของชุมชน โดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และด้านการท่องเที่ยว โดยอาศัยการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม แล้วนำมาวิเคราะห์และสรุปผล

จากการศึกษาพบว่า ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนมีความน่าสนใจด้วยบรรยากาศของบ้านเรือนไทยริมน้ำ จำนวน 185 หลังคาเรือน สวนผลไม้ และลำคลองที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมหลักภายในชุมชนซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบันยังประสบปัญหาด้านความพร้อมของบุคลากร และ ความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ซึ่งการที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ใช้เวลาในโครงการมากที่สุด ซึ่งมีผลต่อรายได้ของโครงการนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการสร้างกิจกรรมเสริมให้กลมกลืนกับวิถีชีวิตของชาวบ้าน อีกทั้งยังต้องเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวภายนอกชุมชนในบริเวณใกล้เคียงที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างความหลากหลายของกิจกรรมภายในโครงการ

ด้านการจัดการบริหารโครงการ ควรจัดตั้งคณะกรรมการบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดขีดความสามารถของชุมชนที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่พอเหมาะกับวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงนโยบายและโครงการพัฒนาต่างๆ โดยอาศัยเวทีชาวบ้าน ร่วมพิจารณาหาข้อสรุปร่วมกันบนรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คณะวิจัยได้เสนอทัศนียภาพบริเวณส่วนต่าง ๆ ภายในโครงการทำให้ชุมชนสามารถจินตนาการ และใช้กำหนดโครงการพัฒนา เพื่อให้บรรลุตามแนวทางที่คณะวิจัยได้เสนอไว้

1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Title : The Development of Community Landscape and Scenic for Eco – tourism , A Case Study of Kock Kaet village , Moo 7 , Plaey Pong Pang , Samut Songkram Province.

Researcher : Mr.Surasak Kangkhao

Year : 2002

Abstract

This research covered the study of basic information and general physical aspect of this community. Then analyzed the chance and limitation in the development included economic , social and tourism by used data gatwring from the field survey then analyzed and sumarized.

The research found that tourism resources in the community are composed a with 185 traditional Thai houses , fruit farm and canel thay use as a main communication line in the community As present , the management of toursit activities are facing the problems about staff and basic facilities which consider as a main factor to encourage tourism to spend more time in the community. As a result , the community need to create activities related to local people way of life and link to other tourist sites near by in order to increase community 's income.

In administration aspect , the community should setup a tourism administrator team to set a community ' goals in order to serve tourists associated with objectives of eco - tourism , policy and related project. The method metioned above can use public hearing to be an information and sumarize for a sustain development .

The researcher has presented the landscape design and scenic drafts of each area for the community to serve an eco – tourism . These drafts are the guideline for the community development and meet researcher ' objectives.

ii

กิติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดีด้วยความอนุเคราะห์ คำแนะนำและการช่วยเหลือของบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายท่านผู้วิจัยขอขอบพระคุณ กำนันธวัช บุญพืด กำนันประจำตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ชาวบ้านทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณกลุ่มผู้ช่วยวิจัย ประกอบไปด้วย นายสมบัติ ประจัญตานนท์ ,นายสมพงษ์ พุทธิบุตรทินกุล และนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้แก่ นายทศพล ชื่นอุปการนันท์ ,นายธนภูมิ วงษ์บำหุ นายวิรุจ โกสือห์อำไพวงศ์ นายอรุพงษ์ คนธรักษ์ และนายศักดิ์ดา ทองหวั่น ที่ช่วยในการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

การวิจัยนี้จะเสร็จสมบูรณ์มิได้ หากมิได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุรศักดิ์ กังขาว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	V-VI
สารบัญตาราง	VII
สารบัญภาพ	VIII

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สถานที่ทำการเก็บข้อมูล	2
1.4 วิธีที่ดำเนินการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 แผนการดำเนินการวิจัย	3
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 สภาพทางกายภาพของชุมชน	4
2.1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจังหวัดสมุทรสงคราม	4
2.1.1 ที่ตั้งและเนื้อที่	4
2.1.2 การแบ่งเขตการปกครอง	5
2.1.3 อาณาเขตติดต่อ	5
2.1.4 ลักษณะภูมิประเทศ	5
2.1.5 ลักษณะภูมิอากาศ	5
2.1.6 ลักษณะทางสังคม	5
2.1.7 ลักษณะทางการท่องเที่ยว	6
2.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำเภออัมพวา	6
2.2.1 อาณาเขตติดต่อ	6
2.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ	7
2.2.3 การแบ่งเขตการปกครอง	7

V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สารบัญ (ต่อ)

2.3 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำบลปลายโพรงพาง	7
2.3.1 ที่ตั้งและเนื้อที่	7
2.3.2 การแบ่งเขตการปกครอง	8
2.3.3 ลักษณะทางสังคม	8
2.3.4 การบริการพื้นฐาน	8
2.4 องค์ประกอบของหมู่บ้าน	10
บทที่ 3 การวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนา	14
3.1 ด้านกายภาพ	14
3.2 ด้านเศรษฐกิจ	14
3.3 ด้านสังคม	15
3.4 ด้านการท่องเที่ยว	16
บทที่ 4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	20
4.1 สรุปข้อจำกัดในการพัฒนา	20
4.2 สรุปโอกาสในการพัฒนา	22
4.3 แนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	27
4.4 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	35
4.5 แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว	39
บรรณานุกรม	43
ประวัติผู้เขียน	44

สารบัญตาราง

	หน้า
บทที่ 3	
ตารางที่ 3.1 แสดงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม	16
ตารางที่ 3.2 แสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน	18
บทที่ 4	
ตารางที่ 4.1 กิจกรรมภายในหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ปลายโพงพาง	22

สารบัญภาพ

	หน้า
บทที่ 2	
ภาพที่ 2.1 แสดงแผนที่จังหวัดสมุทรสงคราม	4
ภาพที่ 2.2 แสดงแผนที่บริเวณ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม	6
ภาพที่ 2.3 แสดงแผนที่หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	7
ภาพที่ 2.4 แสดงแผนที่การสัญจรทางน้ำ ภายในชุมชน	12
บทที่ 4	
ภาพที่ 4.1 ชุมทางเข้าหมู่บ้าน	29
ภาพที่ 4.2 ป้ายแสดงตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยว	30
ภาพที่ 4.3 จุดสังเกตของหมู่บ้าน	30
ภาพที่ 4.4 ทางสัญจรภายในหมู่บ้าน	31
ภาพที่ 4.5 การสร้างสุขอนามัยภายในหมู่บ้าน	31
ภาพที่ 4.6 อาคารบริการนักท่องเที่ยว	32
ภาพที่ 4.7 โครงการเรือสินค้า	32
ภาพที่ 4.8 บริเวณพื้นที่เล่นน้ำ	33
ภาพที่ 4.9 ท่าเทียบเรือนักท่องเที่ยว	33
ภาพที่ 4.10 ดักบาตรยามเช้า	39
ภาพที่ 4.11 การขึ้นมะพร้าว	39
ภาพที่ 4.12 บริเวณเตาตาล	40
ภาพที่ 4.13 จุดชมหิ่งห้อย	40
ภาพที่ 4.14 การดูนก	41
ภาพที่ 4.15 การส่งเสริมให้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน	41
ภาพที่ 4.16 การตกแต่งภูมิทัศน์บ้านเรือนไทย	42

VIII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยในช่วงศตวรรษที่ 20 ได้ผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคมแต่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศยังคงดำรงชีพพึ่งพาอาศัยวัฒนธรรมการผลิตแบบเกษตรกรรมและยังขาดคุณภาพชีวิตที่ดีเกิดปัญหาประชากรวัยแรงงานละทิ้งถิ่นฐานมุ่งสู่เมืองใหญ่เพื่อประกอบอาชีพในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

การเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ช่วงปี พ.ศ.2539 - 2541 ประเทศไทยได้มีการทบทวนทิศทางการพัฒนาประเทศและเห็นว่าการพัฒนาแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเป็นแนวทางที่เหมาะสมอันจะนำพาให้ประชาชนพออยู่พอกินแต่ในภาพรวมของเศรษฐกิจไทยนอกจากรายได้หลักของประเทศจะได้อาจจากการส่งออกสินค้าทางการเกษตรแล้ว ด้านการท่องเที่ยวยังเป็นรายได้หลักและแนวโน้มที่มีโอกาสขยายตัว เนื่องจากศักยภาพทางวัฒนธรรมและทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลายของไทยนั่นเอง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและทิศทางด้านการท่องเที่ยวของประเทศเล็งเห็นว่ากระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นกับการรักษาทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมแบบ HOME STAY ถือเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศในขณะนี้สอดคล้องกับรูปแบบความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตแบบไทยในชนบทเพื่อเรียนรู้และชื่นชมกับวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริงโดยมีการปรุงแต่งแต่น้อยที่สุด จากหลักการดังกล่าวจึงเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนที่มีความพร้อมด้านกรท่องเที่ยวสามารถร่วมกันดำเนินโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนได้ซึ่งผลสำเร็จนำมาซึ่งความเข้มแข็งของชุมชน อันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ทำให้วิถีชีวิตชนบทไทยดำรงอยู่ได้ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และการเปิดเสรีทางการค้า

ชุมชนปลายโพงพาง บ้านโคกเกตุ หมู่ที่ 7 ต. ปลายโพงพาง อ. อัมพวา จ.สมุทรสงคราม เป็นชุมชนหนึ่งที่มีความพร้อมและมีโอกาสในการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ด้วยศักยภาพที่มีอยู่ทั้งด้านทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์น่าสนใจ โดยจัดตั้งโครงการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขึ้น คณะวิจัยจึงเห็นควรให้มีการวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ความพร้อมด้านภูมิทัศน์ของชุมชน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพทางกายภาพของชุมชนที่ทำการศึกษา
- 1.2.2 เพื่อวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดสู่การพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 1.2.3 เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

1.3 สถานที่ทำการเก็บข้อมูล

ชุมชนปลายโพงพวง บ้านโคกเกตุ หมู่ที่ 7 ตำบลปลายโพงพวง อําเภอลําพะวง จังหวัดสมุทรสงคราม

1.4 วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีวิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 การรวบรวมข้อมูล

1) การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนที่ แผนที่ของชุมชนจากแผนที่ของทางราชการ

2) การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ การสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์

2.1) การสำรวจภาคสนาม ดำเนินการสำรวจทางกายภาพโดยส่วนรวม รวบรวมข้อมูลจากภาพถ่าย (Visual Survey) และจัดทำแผนที่ของชุมชนจากการสำรวจ

2.2) การสัมภาษณ์ กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน โดยมีลักษณะเป็นคำถามเปิดและบันทึกลงในเทป ไม่ใช้แบบสอบถามเพื่อค้นหาโอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ

1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และด้านการท่องเที่ยว

2) สรุปผลการวิเคราะห์ เสนอเป็นแผนและแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เที่ยวของชุมชน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 การศึกษาลักษณะทางกายภาพของชุมชนปลายโพงพาง บ้านโคกเกตุ หมู่ที่ 7 ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยพิจารณาสภาพปัจจุบันที่เป็นข้อจำกัด และโอกาสในการพัฒนา

1.6 แผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการรวม 12 เดือนนับแต่ได้รับความเห็นชอบให้ทำการวิจัยตามแผนดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนดำเนินงาน	ตค	พย	ธค	มค	กพ	มีค	เมย	พค	มิย	กค	สค	กย
1.ศึกษารายละเอียดและแนวทางการดำเนินงาน	☐											
2.สำรวจภาคสนามครั้งที่ 1	☐											
3.สำรวจภาคสนามครั้งที่ 2	☐											
4.สรุปผลการสำรวจ							☐	☐				
5.จัดทำแผนและแบบทางสถาปัตยกรรม							☐	☐	☐	☐		
6.พิมพ์และจัดทำร่างรายงานฉบับสมบูรณ์											☐	☐
7.แก้ไขและจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์												☐

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลของการวิจัยนำไปสู่การพัฒนาภูมิทัศน์ภายในชุมชนที่ทำการศึกษาให้มีรูปที่สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีพ และเอื้อประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีคุณภาพ

1.7.2 ผลของการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนอื่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

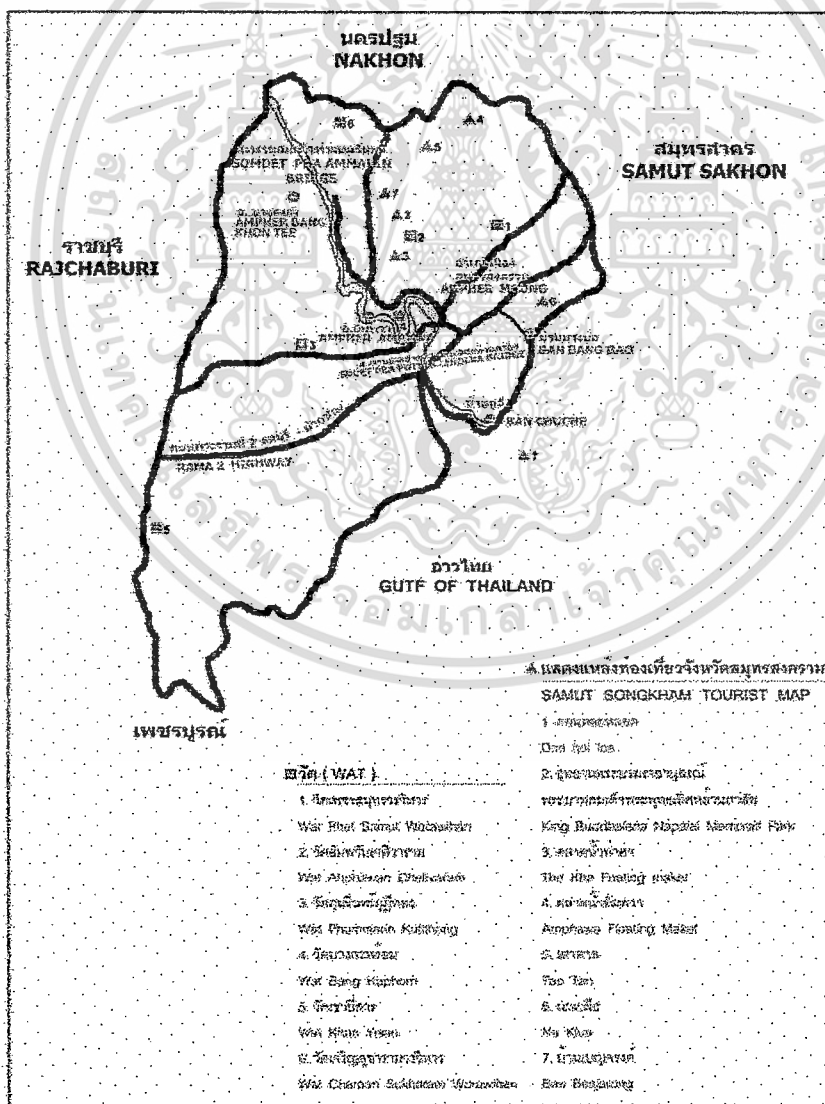
บทที่ 2

สภาพทางกายภาพของชุมชน

2.1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจังหวัดสมุทรสงคราม

2.1.1 ที่ตั้งและเนื้อที่

จังหวัดสมุทรสงครามตั้งอยู่ทางภาคกลางของประเทศไทยค่อนลงมาทางใต้ทะเลอ่าวไทยด้านภาคตะวันตก ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ 6.5 กิโลเมตรตามทางหลวงสายแผ่นดินหมายเลข 35 (ถนนสายพระราม 2) หรือประมาณเส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออกจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดเล็กๆ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 416.707 ตารางกิโลเมตร หรือ 260,441.87 ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ **ภาพที่ 2.1** แสดงแผนที่จังหวัดสมุทรสงคราม อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.1.2 การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย อำเภออัมพวา อำเภอบางคนที และอำเภอเมืองสมุทรสงคราม มี 36 ตำบล และ 278 หมู่บ้าน มีประชากรประมาณ 200,000 กว่าคน

2.1.3 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดราชบุรี และสมุทรสาคร โดยมีลำคลองคองมะโนรา และคลองรางห้าตำลึงในเขตท้องที่อำเภอบางคนที อำเภอเมืองสมุทรสงคราม

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอไทย ตระกูลแม่ น้ำแม่กลอง และจังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรีและ จังหวัดราชบุรี โดยมีลำคลองวัดประดู่เป็นแนวแบ่งเขตในท้องที่อำเภออัมพวา

2.1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดสมุทรสงครามเป็นที่ราบลุ่มริมทะเลโดยตลอด สภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย ไม่มีภูเขาสภาพชายฝั่งเดิมเคยมีป่าโกงกาง ไม้แสม ตามชายฝั่งทะเลและมีป่าจากตามฝั่งปากแม่น้ำแต่ปัจจุบันได้มีการให้ประโยชน์จากพื้นที่ดังกล่าวในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเกือบทั้งหมด ที่ราบลุ่มทางตอนเหนือซึ่งมีแม่น้ำลำคลองอยู่มาก แม่น้ำสายสำคัญที่เป็นสายหลัก คือ แม่น้ำแม่กลองไหลผ่านบริเวณท้องที่อำเภอบางคนที อัมพวา ไหลลงสู่อ่าวไทยตรงหมู่บ้านคู้อี หรือบริเวณดอนหอยหลอดของเมืองสมุทรสงคราม ส่วนพื้นที่ทางตอนใต้ของจังหวัดเป็นพื้นที่ติดกับชายทะเลซึ่งมีลักษณะเป็นป่าชายเลนและมีพื้นที่ทำนาเกลือสมุทรกันมาก ภายในจังหวัดสมุทรสงครามมีลำคลองน้อยใหญ่กว่า 300 คลองกระจายอยู่ทุกพื้นที่ สภาพพื้นที่ทำให้เกิดความสะดวกในการคมนาคมทางน้ำ และการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวน ทำนาเกลือ นากุ้งและการประมง

2.1.5 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสมุทรสงครามติดต่อกับอ่าวไทยจึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จากอ่าวไทยและทะเลจีนใต้ในช่วงฤดูฝนจึงมีฝนตกค่อนข้างชุก ประกอบกับการอยู่ใกล้ทะเลจึงมีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ ในฤดูหนาวและฤดูร้อนอุณหภูมิของอากาศจึงไม่หนาวหรือร้อนเกินไป อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 28.1 องศาเซลเซียส

2.1.6 ลักษณะทางสังคม

1) อาชีพ

สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่มีสภาพทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี ประชากรมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยมีอาชีพเกษตรกรรม 3 อาชีพหลัก ได้แก่
 1) เกษตรกรรม เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นันทนาการ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การทำสวน เช่น การทำสวนมะพร้าว ซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมมาแต่ครั้งอดีตโดยมีพื้นที่เกือบครึ่งหนึ่งของจังหวัดมีการปลูกมะพร้าวเพื่อนำน้ำมะพร้าวมาทำน้ำตาลมะพร้าวอย่างเป็นทางการเป็นลำดับ การทำสวนผักและสวนผลไม้ เช่น ส้มโอ ก่อวย

การทำประมง ประชากรส่วนหนึ่งที่อาศัยอยู่ติดกับชายทะเลมีอาชีพทำการประมงเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา หรือทำฟาร์มเลี้ยงหอยแครง ซึ่งมีส่วนทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดอยู่ในระดับดี

อาชีพทั่วไป เป็นอาชีพการทำนาเกลือ และประกอบอุตสาหกรรมทั่วไป ทั้งนี้ปัจจุบันพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามหลายแห่งมีการจัดสรรที่ดินเพื่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้มีการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ใช้แรงงานโดยทั่วไป

2) สภาพความเป็นอยู่

สภาพความเป็นอยู่ภายในจังหวัดสมุทรสงครามมีความสงบร่มเย็นมาแต่โบราณ มีอุปนิสัยขยันหมั่นเพียร มัธยัสถ์ ทำให้มีฐานะค่อนข้างดี มีจิตใจโอบอ้อมอารี ยึดมั่นในขนบประเพณีไทยและศาสนา

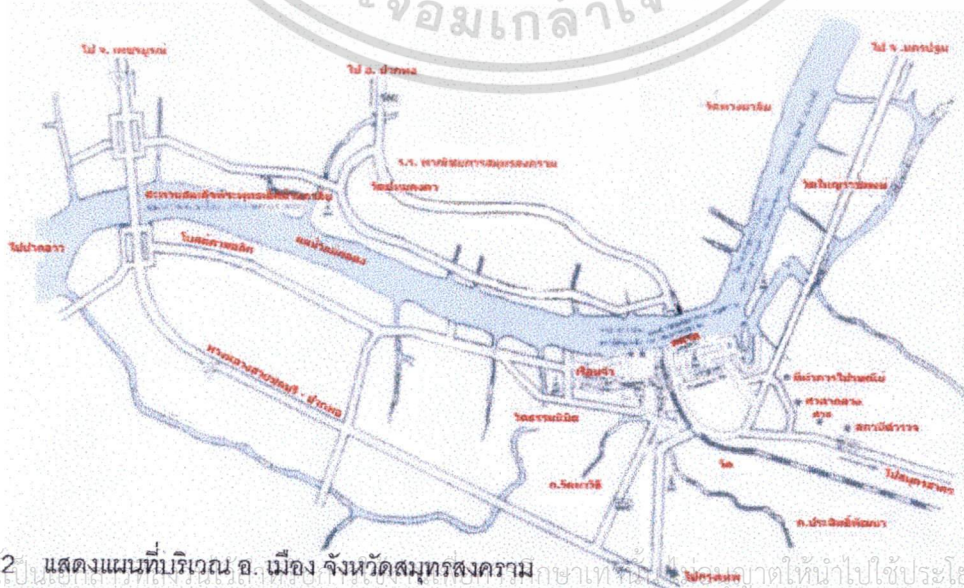
2.1.7 การท่องเที่ยว

จังหวัดสมุทรสงครามมีคำขวัญด้านการท่องเที่ยว คือ "เมืองหอยหลอด ยอดลิ้นจี่ มีอุทยาน ร.2 แมกลองไหลผ่าน นมัสการหลวงพ่อบ้านแหลม"

2.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำเภออัมพวา

2.2.1 อาณาเขตติดต่อ

- ทิศเหนือ** ติดต่อกับอำเภอบางคนที
- ทิศใต้** ติดต่อกับอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
- ทิศตะวันออก** ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรสงคราม
- ทิศตะวันตก** ติดต่อกับอำเภอปากท่อ จังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 2.2 แสดงแผนที่บริเวณ อ. เมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตำบลปลายโพงพางมีเนื้อที่ 14.7 ตารางกิโลเมตร หรือ 9,358 ไร่ อยู่ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 9 กิโลเมตร อยู่ติดถนนทางหลวงหมายเลข 3093 สายสมุทรสงคราม-ปากท่อ (สายเก่า) ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 72 กิโลเมตร

2.3.2 การแบ่งเขตการปกครอง

จากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ.2539 แบ่งเขตการปกครองเป็น 9 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านปากทวน

หมู่ที่ 2 บ้านวัดประชา

หมู่ที่ 3 บ้านวัดตาช้วย

หมู่ที่ 4 บ้านอมรวดี

หมู่ที่ 5 บ้านคลองขุดเล็ก

หมู่ที่ 6 บ้านหน้าวัดนางพิมพ์

หมู่ที่ 7 บ้านโคกเกต

หมู่ที่ 8 บ้านสี่แยก

หมู่ที่ 9 บ้านคลองแขก

2.3.3 ลักษณะทางสังคม

1) ประชากร ประกอบด้วย 1,547 ครัวเรือน จำนวนประชากรรวม 8,964 คน แบ่งเป็นเพศชาย 4,326 คน และเพศหญิง 4,638 คน

2) อาชีพ ประชาชนในชุมชนมีอาชีพแยกตามสาขา ได้แก่ เกษตรกรรม 956 ครัวเรือน, ค้าขาย 370 ครัวเรือน, รับจ้าง 75 ครัวเรือน และอาชีพอื่นๆ 137 ครัวเรือน

3) รายได้ ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 30,000 บาทต่อปี

4) ศาสนา ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96 และนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 4

5) สถานศึกษา โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดโคกเกต โรงเรียนวัดอมรวดี โรงเรียนวัดประชาโสมิตาราม โรงเรียนวัดสี่แยกราษฎร์บำรุง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดโคกเกต

6) ศาสนาสถาน ศาสนาสถานทางพุทธศาสนา จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

-วัดประชาโสมิตาราม หมู่ที่ 2 ตำบลปลายโพงพาง

-วัดอมรวดี หมู่ที่ 4 ตำบลปลายโพงพาง

-วัดโคกเกตบุญญศิริ หมู่ที่ 7 ตำบลปลายโพงพาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวท.ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

-วัดสี่แยกราษฎร์บำรุง หมู่ที่ 4 ตำบลปลายโพงพาง
ศาสนาสถานทางศาสนาอิสลาม จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

-มัสยิดดำรงคีอิสลาม

-สุเหร่า

7) สาธารณสุข ด้านการสาธารณสุขประกอบด้วยสถานเฝ้าระวังประจำตำบล จำนวน 3 แห่ง ได้แก่

- สถานเฝ้าระวังวัดประชา หมู่ที่ 2 ตำบลปลายโพงพาง

- สถานเฝ้าระวังวัดโคกเกตุ หมู่ที่ 7 ตำบลปลายโพงพาง

- สถานเฝ้าระวังบ้านสี่แยก หมู่ที่ 8 ตำบลปลายโพงพาง

2.3.4 การบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคม ประกอบด้วย

-ถนนลาดยาง 3 สาย

-ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย

-ถนนลูกรัง 9 สาย

-คลอง 20 สาย

2) แหล่งน้ำธรรมชาติ

-บึง หนองและอื่น ๆ 5 แห่ง

3) ไฟฟ้า

-ไฟฟ้าเข้าถึงทั้ง 9 หมู่บ้าน

4) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ถังเก็บน้ำฝน 11 แห่ง

-ประปาหมู่บ้าน 9 แห่ง

5) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

-จุดตั้งสายตรวจ 1 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2.4 องค์ประกอบของหมู่บ้าน

2.4.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

- อปต.

เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลปลายโพงพาง ทำหน้าที่บริหารและจัดการหมู่บ้าน ปลายโพงพางในด้านต่าง ๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่จะ ส่งเสริมการปกครองและการพัฒนาในระดับท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น ตั้งอยู่ด้านหน้า ทางเข้าหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ปลายโพงพาง

- สาธารณสุข

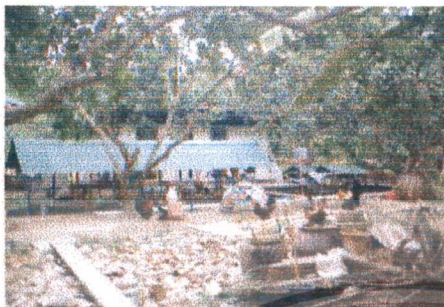
เป็นแหล่งที่ประชาชนในบริเวณหมู่บ้านหรือพื้นที่ใกล้เคียงจะมาใช้บริการในด้าน การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ตั้งอยู่บริเวณเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ปลายโพงพาง

- หอประชุมหมู่บ้าน

เป็นที่ระดมความคิด หรือแสดงส่วนร่วมในการประชุมของประชาชนในหมู่บ้าน หรือจัดงานตามวันสำคัญ

- บ้านกำนัน

เป็นศูนย์กลางของการต้อนรับนักท่องเที่ยว บางครั้งจัดให้เป็นเวทีชาวบ้านในการรวบรวมความคิดเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา และการพัฒนาหมู่บ้านในระดับล่าง

- วัดโคกเกตุ

เป็นวัดที่เก่าแก่อีกวัดหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม กิจกรรมที่พบได้ในปัจจุบัน คือ การทำบุญวันพระ หรือวันสำคัญทางศาสนา

- ลานหน้าบ้าน

ส่วนใหญ่จะพบได้น้อยมาก เพราะเนื่องจากสภาพของบ้านที่ติดคลอง จึงถูกจำกัดในเรื่องของพื้นที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

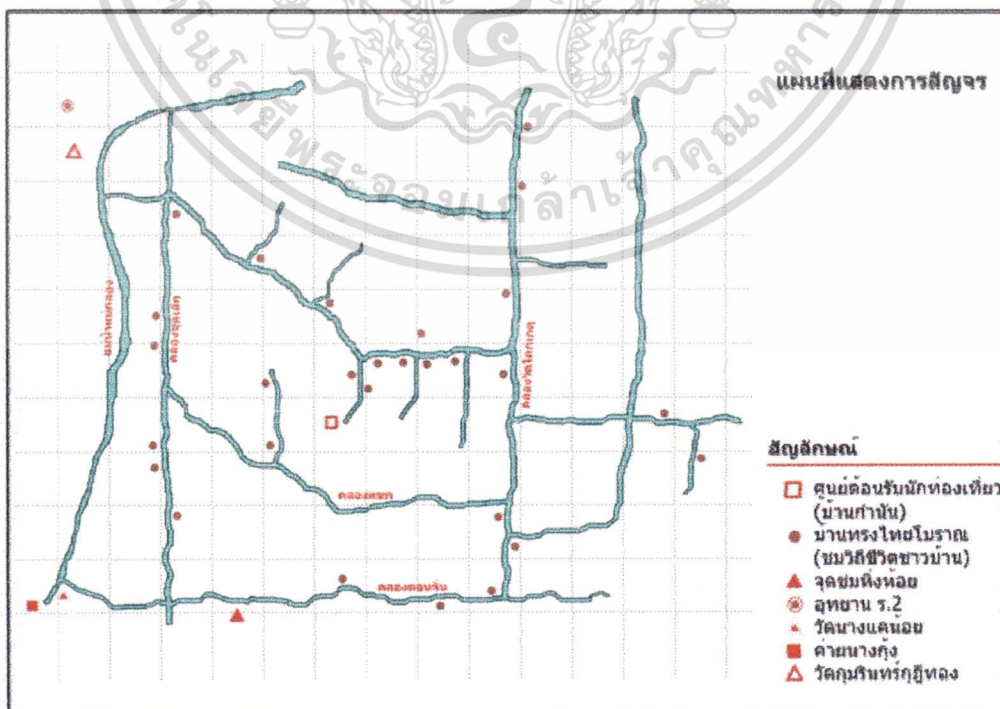
2.4.2 ที่ว่างโล่ง

ไม่มีให้เห็นมากนัก เพราะพื้นที่ถูกใช้ประโยชน์จากการทำสวน การปลูกมะพร้าว ล้ม
โอ

2.4.3 เส้นทางกรสัญจร

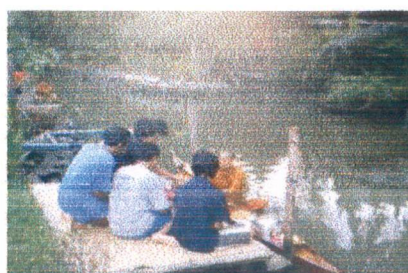
- 1) ทางบก เป็นถนนคอนกรีตเข้าภายในหมู่บ้านกว้าง 2 เลน ยาวประมาณ 1.5 กม. ซึ่งแยกออกมาจากถนนสายหลักที่เข้าสู่ตำบล ถนนภายในหมู่บ้านที่เป็นถนนคอนกรีตแล้ว ยังแยกออกเป็นซอยเล็กๆ เข้าบ้านเป็นถนนลูกรัง
- 2) ทางน้ำ เป็นคลองสายหลักที่มีการขุดขึ้นมาในสมัยก่อน ไหลไปสู่แม่น้ำแม่กลอง มีความคดเคี้ยวแล้วจึงแยกออกมาเป็นลำประโดงที่มีการขุดขึ้นมาไม่นานมานี้ มีขนาดเล็กเข้าสู่บ้าน มีทั้งหมด 7 ลำประโดงด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สภาพที่ 2.4 แสดง แผนที่การสัญจรทางน้ำภายในชุมชน นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การพัฒนามิที่ค้นข้อมูลขึ้นเพื่อการค้าท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

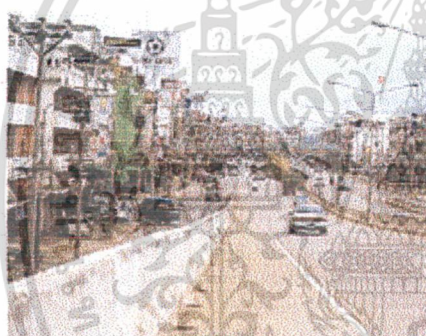
2.4.4 ทิวทัศน์และที่หมายตา

ลักษณะเด่นคือสภาพโดยรอบยังคงไว้ซึ่งธรรมชาติ สภาพบ้านเรือนไทยที่มีอายุเก่าแก่มากกว่า 100 ปี วิถีชีวิตริมคลองของชาวบ้าน และการชมหิ่งห้อย

2.4.5 ภูมิทัศน์เมืองประเภทอื่น ๆ

เมื่อมองภาพรวมแล้วจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการพัฒนาเมืองอย่างต่อเนื่อง มีสังคมและวัฒนธรรมที่เปิดกว้างมากขึ้น

2.4.6 พืชพันธุ์

จากสภาพพื้นที่ ที่เอื้ออำนวยให้ชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม การทำสวน ประกอบกับมีคลองมาก พืชที่ปลูกก็จะเป็นมะพร้าว ส้มโอ เพราะยึดเป็นพืชหลัก ที่สามารถสร้างรายได้ ส่วนพืชพันธุ์ชนิดอื่น ๆ ที่ขึ้นอยู่ทั่วไป ได้แก่ ต้นลำพู ต้นชะคราม กระถิน จาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 3

การวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนา

3.1 ด้านกายภาพ

3.1.1 โอกาส

1) จังหวัดสมุทรสงครามมีลำคลองจำนวนมากหลายสายและจากทำเลที่ตั้งทำให้มีลักษณะของน้ำเป็น 3 ลักษณะ คือ น้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็มส่งผลให้สภาพที่ตั้งอุดมสมบูรณ์เป็นเมืองแห่งธัญญาหาร

2) จังหวัดสมุทรสงครามมีพื้นที่เขตป่าชายเลนประกอบด้วยระบบนิเวศวิทยาที่สมบูรณ์

3) ลักษณะทางกายภาพของชุมชนอุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติเชื้ออำนาจต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมการดำรงชีวิต

4) ลำคลองภายในชุมชนสามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคม เชื่อมต่อกันได้โดยสะดวก

5) ที่ตั้งของโครงการอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางได้โดยสะดวก เป็นผลให้กลายเป็นปอดแห่งใหม่ของนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

3.1.2 ข้อจำกัด

1) การขยายตัวของชุมชนมีข้อจำกัด เนื่องจากบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านมีลำคลองเป็นขอบเขตโดยรอบ

2) ขาดพื้นที่ว่างเปล่าเพื่อการพัฒนาเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ภายในชุมชนเป็นสวนผลไม้ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอยู่แล้ว

3.2 ด้านเศรษฐกิจ

3.2.1 โอกาส

1) ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีในชุมชนมีเอกลักษณ์น่าสนใจ สามารถแปรเป็นผลิตภัณฑ์ประจำชุมชนได้

2) การลงทุนเพื่อพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีต้นทุนต่ำกว่าการท่องเที่ยวประเภทอื่น เนื่องจากแนวคิดการคงสภาพเดิมของชุมชนไว้ให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.2 ข้อจำกัด

- 1) การประกอบอาชีพของประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนผลไม้ รายได้จึงไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศและราคาของตลาด
- 2) การจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานต่างๆของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับโครงการยังขาดการประสานและให้การสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 3) ผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในชุมชนยังขาดการ จัดสรรปันผลแก่ประชาชนในชุมชน ทำให้เกิดการเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

3.3 ด้านสังคม

3.3.1 โอกาส

- 1) พื้นฐานทางสังคมของคนในชุมชนไม่มีความแตกต่างกันมาก และยังคงรักษาประเพณีวัฒนธรรมไทยด้วยวิถีชีวิตริมสองฝั่งคลองโดยไม่มีอิทธิพลของสังคมเมืองเข้ามามีบทบาทต่อชุมชนมากนัก
- 2) ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถร่วมกลุ่มคนชุมชนให้ร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 3) โครงสร้างทางสังคมในชุมชนยังคงระบบบ้าน วัด และโรงเรียน ทำให้เป็นสังคมแห่งการพึ่งพาอาศัย

3.3.2 ข้อจำกัด

- 1) ประชาชนในชุมชนยังไม่สามารถทำความเข้าใจอันดีร่วมกันและยอมรับเกี่ยวกับโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในชุมชน ระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมโครงการและกลุ่มประชาชนที่ไม่เข้าร่วมโครงการในความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายในชุมชน
- 2) ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นเด็กและผู้สูงอายุ เนื่องจากเยาวชนเมื่อได้รับการศึกษาในตัวเมืองมักจะประกอบอาชีพและตั้งครอบครัวใหม่ที่นั่น ทำให้ชุมชนขาดกำลังสำคัญในการพัฒนาและส่งผลกระทบต่อสภาพวิถีชีวิตของชุมชนในอนาคต
- 3) ประชาชนในชุมชนขาดทักษะการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลและให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.4 ด้านการท่องเที่ยว

3.4.1 โอกาส

1) จังหวัดสมุทรสงครามมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะกลมกลืนกัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ธรรมชาติ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมวิถีชีวิต ที่สามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้อย่างกลมกลืน โดยสามารถจำแนกแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	ความสำคัญ / กิจกรรม
1. วัดกุฎีรินทร์ ภูเก็ต	-สร้างปลายสมัยอยุธยา เป็นนิเวศสถานแห่งองค์พระมารดาของรัชกาลที่ 2 แห่งราชวงศ์จักรี
2. ค่ายบางกุ้ง	-ค่ายทหารของพระเจ้าตากสินมหาราชที่รับทัพพม่าเป็นครั้งแรกหลังจากสร้างกรุงธนบุรีและสามารถมีชัยชนะเหนือพม่า
แหล่งท่องเที่ยวทางสถาปัตยกรรม	ความสำคัญ / กิจกรรม
1. วัดเขายี่สาร	-นมัสการพระพุทธรูปหลวงพ่อบ้านแหลมอันศักดิ์สิทธิ์ -นมัสการพระพุทธรูปท่าจำลอง -ชมภาพจิตรกรรมบนบานหน้าต่างเพนียดเงินที่นิยมในต้นรัตนโกสินทร์เรื่องห้องลิน
2. วัดบางแค	-ชมพิพิธภัณฑ์แสดงวิถีชีวิต ประเพณีของชุมชน
3. วัดบางกุ้ง	-ประกอบพิธีทางพุทธศาสนาตามประเพณี
4. อุทยาน ร.2	-ประกอบพิธีทางพุทธศาสนาตามประเพณี -ชมพิพิธภัณฑ์แสดงวิถีชีวิตและเครื่องใช้ไม้สอยของชาวชนบท -ชมบ้านเรือนไทยตามแบบมาตรฐาน
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ความสำคัญ / กิจกรรม
1. เขตทะเลตม	-ชมระบบนิเวศวิทยาของป่าไม้ชายเลนพืชสมุนไพรเกือบ 20 ชนิด เช่น ไม้โกงกาง คลุ้ม ลูย ตะบูน ตาตุ่ม ชะคราม แสม เหงือก ปากหม้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ

การพัฒนาศูนย์ข้อมูลของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาจ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครูสตรียุทธสาทร กรม สดบันเทศ โนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

<p>2. ไม้พื้นบ้าน</p>	<p>จาก ทับแถบ ลำแพน ลำพู โพธิ์ทะเล ฝาด ปุ โลง -ชมต้นแสมขนาดลำต้นราว 4 คนโอบ สูง ประมาณ 15 เมตร อยู่ในที่ดินของคุณลุงเขียน ปรารณาคี</p>
<p>แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม</p>	<p>ความสำคัญ / กิจกรรม</p>
<p>1. ตลาดน้ำท่าคา</p>	<p>-การแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างชุมชน</p>
<p>2. บ้านคนตรีไทยวัดภุมรินทร์ กุฎีทอง</p>	<p>-ชมการเชิดหุ่นกระบอกจากคุณป้าอาบ แก้วอ่อน ผู้สืบทอดฝีมือการเชิดหุ่นกระบอกชั้นครูของคุณ ลุงวงษ์ รวมสุข ศิลปินแห่งชาติผู้ล่วงลับ</p>
<p>3. บ้านแมวไทย</p>	<p>-ชมแมวไทยหายากสายพันธุ์ต่างๆ ของ คุณปรีชา พคคะบุตร</p>
<p>4. คลองโคกเกตุ คลองโพพาง คลองประชาชม ชื่น</p>	<p>-ตักบาตรถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ที่บิณฑบาตทาง น้ำ</p>
<p>ของเล่นพื้นบ้าน</p>	<p>ลักษณะ/วิธีการเล่น</p>
<p>1. ลูกหมุน</p>	<p>-ผลของต้นโพธิ์ทะเลที่แก่จัดมาเสียบเข้ากับไม้ เล็กๆนำมาหมุนลงกับพื้นดินคล้ายการเล่นลูกข้าง</p>
<p>2. เมล็ดตะบูน</p>	<p>-แยกเมล็ดของต้นตะบูนออกจากกันแล้วนำกลับ มาต่อประกบใหม่ให้เข้ารูปเดิมคล้ายการเล่นจิ๊ก ซอร์</p>
<p>อาหารเลื่องชื่อ / ของฝาก / ของที่ระลึก</p>	<p>กิจกรรม</p>
<p>1. ก๋วยเตี๋ยวเรือ และอาหารไทยพื้นบ้านภาคกลาง</p>	<p>-ชิมก๋วยเตี๋ยวเรือ และอาหารไทยพื้นบ้านภาค</p>
<p>2. กุ้งตากแดด และอาหารทะเล</p>	<p>กลาง</p>
<p>3. แกงส้มใบชะคราม</p>	
<p>3. น้ำตาลสด น้ำตาลปีบ</p>	<p>-ชมการเก็บน้ำตาลจากมะพร้าว การทำน้ำตาล</p>
<p>4. ผักปลอดสารพิษ</p>	<p>ปีบ</p>
<p>5. ผลไม้ไทย เช่น ส้มโอ มะพร้าว อ้อย กล้วย</p>	
<p>6. ขนมประจำท้องถิ่น เช่น ขนมฝักครุย ขนมลูก</p>	
<p>แสม ผลลำแพนกวน</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้ขอหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 3.2 แสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน

1.บ้านเรือนไทยริมน้ำ	-นั่งเรือชมรูปแบบวิถีชีวิตจากบ้านเรือนไทย 185 หลัง
2.คลองดอนจั่น	-ชมการทำน้ำตาล จากมะพร้าว -ชมพรรณพืช และสัตว์ต่างๆ ริมน้ำ -ชมซั้ง เครื่องมือจับสัตว์ ดักปลาคล้ายโพงพาง -ล่องเรือรับประทานอาหารค่ำท่ามกลางบรรยากาศประทับใจ ราษฎร์ระดับดวงไฟจากแสงของหิ่งห้อยนับร้อยนับพันดวง ตั้งแต่ช่วงเวลา 19.00-21.00 น.

2) การบริหารและจัดการด้านท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านปลายโพงพางดำเนินงานโดยคณะกรรมการบริหารการท่องเที่ยว จำนวนไม่เกิน 7 คน อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลปลายโพงพาง โดยมีข้อบังคับให้นายอำเภอพิจารณาเห็นชอบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีบ้านทรงไทยที่เข้าร่วมโครงการให้บริการเป็นที่พักแก่นักท่องเที่ยวเป็นจำนวน 25 หลัง จากจำนวน 185 หลัง

ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารการท่องเที่ยวที่ได้จากการเลือกตั้งจากประชาชนในชุมชน นอกจากมีหน้าที่ประสานความร่วมมือภายในชุมชนแล้ว ยังดำเนินการประสานความร่วมมือกับองค์กรหน่วยงานภายนอก ได้แก่ กองทุนพัฒนาสังคม (sif)

3.4.2 ข้อจำกัด

1) โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ลำคลอง ไฟฟ้าส่องสว่าง ประปา โทรศัพท์ ยังไม่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและยังไม่ได้เตรียมการเพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

2) สุขอนามัยและการสุขภาพ ในชุมชนยังขาดการจัดการและการประชาสัมพันธ์รณรงค์ด้านสุขอนามัย การสุขภาพและบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะและวัชพืช รวมถึงการรักษาคุณภาพของน้ำในลำคลอง

3) สถานที่รองรับกิจกรรมของนักท่องเที่ยวและส่วนบริการกลาง ได้แก่ ที่จอดรถ อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ห้องน้ำสาธารณะ ภายในชุมชนมีขนาดไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4) ภูมิทัศน์ภายในชุมชนยังขาดการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวทั้งระบบเส้นทาง การสัญจร ที่ว่างโล่ง สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ ป้ายและพืชพันธุ์

5) สัตว์และแมลงมีพิษ ตามเส้นทางเดินเท้าริมคลองเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ และแมลงมีพิษ อาจทำอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้ ซึ่งทางชุมชนยังไม่มีมาตรการกำจัดหรือควบคุม

6) การสร้างจุดสนใจให้เกิดแก่ชุมชน ทั้งการพัฒนา ส่งเสริมสถานที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมหรือการสร้างสรรคขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปข้อจำกัดในการพัฒนา

จากการศึกษาด้านกายภาพของชุมชน สามารถสรุปข้อจำกัดของชุมชนได้ดังนี้

4.1.1 ปัญหาของนักท่องเที่ยวประสบ

- 1) การเข้าถึงหมู่บ้านยังไม่สะดวก
 - 2) เส้นทางรถจักรยาน (ทางบก) ของหมู่บ้านยังไม่ดีพอ
 - 3) นักท่องเที่ยวขาดข้อมูลที่ตั้งของหมู่บ้าน สภาพของหมู่บ้าน รูปแบบของการท่องเที่ยวเนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไม่พึงประสงค์
 - 4) เส้นทางเข้าหมู่บ้านยังไม่ดีดูสวยงาม ไม่น่าสนใจ
 - 5) จุดรองรับนักท่องเที่ยวไม่เด่นชัด และไม่เพียงพอเมื่อนักท่องเที่ยวมีปริมาณมาก
 - 6) ภูมิทัศน์โดยรวมของศูนย์บริการยังขาดการออกแบบตกแต่งและขาดการบำรุงรักษา
 - 7) สถานที่จอดรถของนักท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสม และไม่เพียงพอเมื่อนักท่องเที่ยวมีปริมาณมาก
 - 8) สัญลักษณ์ของโครงการ เพื่อการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรู้จัก Home Stay ยังไม่เป็นที่รู้จัก
 - 9) การบริการนักท่องเที่ยวยังไม่พร้อมเท่าที่ควร เช่น เรื่องที่ให้นักท่องเที่ยวพาลเล่นและชมธรรมชาติมีจำนวนและสภาพไม่พร้อมบริการ รวมถึงบุคลากรไม่เพียงพอ เช่นมัคคุเทศน์ที่มีทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศซึ่งมีความจำเป็นมากโดยเฉพาะเมื่อชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวชมหรือแม้แต่มัคคุเทศน์อาสาที่เป็นคนในชุมชนที่มีความรู้เกร็ดต่างๆ ในชุมชน
 - 10) กิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีน้อย ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมห่างเกินไป และมีเวลาในแต่ละกิจกรรมค่อนข้างจำกัด อีกทั้งโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ไม่แน่นอนส่งผลต่อค่าใช้จ่ายคลาดเคลื่อน
 - 11) กิจกรรมที่ถูกกำหนดขึ้นมาให้นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรม ยังไม่เข้าถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านอย่างแท้จริง ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นล้วนถูกจำกัดโดยผู้นำชุมชนเป็นหลัก นักท่องเที่ยวขาดแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรม
 - 12) เมื่อปริมาณนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัว เพราะศูนย์รวมกิจกรรมต่าง ๆ ถูกกำหนดไว้ ณ จุด ๆ เดียว
 - 13) นักท่องเที่ยวไม่มีโอกาสเลือกที่พัก ตามความพึงพอใจ
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

14) ชาวบ้านในชุมชนยังคงปรับตัวให้กลมกลืนกับโครงการหมู่บ้านเพื่อการท่องเที่ยวไม่ได้ ทำให้บรรยากาศที่พึงมีต่อนักท่องเที่ยวด้อยลงไป ทำให้ภาพพจน์ของชุมชนไม่สู้ดี

15) ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินนักท่องเที่ยวยังขาดมาตรฐานการควบคุม และรักษาความปลอดภัย

16) สภาพธรรมชาติในปัจจุบันขาดการอนุรักษ์และปรับปรุง เช่นบริเวณที่จัดให้นักท่องเที่ยวเล่นน้ำ

17) สิ่งอำนวยความสะดวกควรจัดบริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ระบบสื่อสารด้วยอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในการส่ง E-mail หรือโทรศัพท์สาธารณะ

4.1.2 ปัญหาของชาวบ้านในชุมชนประสบ

- 1) นักท่องเที่ยวมีจำนวนไม่แน่นอน ไม่สามารถกำหนดตายตัวส่งผลกระทบต่อบริการ
- 2) นักท่องเที่ยวขาดความเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริง จึงทำให้เกิดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การดื่มสุรา อาละวาด ส่งเสียงดังรบกวน ก้าวร้าว
- 3) ชาวบ้านไม่รู้ถึงรายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น รวมทั้งไม่ได้มีส่วนร่วมในการร่วมจัดการกิจกรรม เป็นเพียงฝ่ายที่ต้องยอมรับคำสั่ง ทำให้เกิดความไม่เต็มใจไม่อยากร่วมมือ
- 4) ผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดกิจกรรมยังไม่ค่อยชัดเจน ทำให้แรงจูงใจที่จะเป็นการส่งเสริมให้ชาวบ้านเข้าร่วมมือกับโครงการน้อยลง
- 5) ชีวิตในหมู่บ้านมีผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่ทำให้มีปัญหาในการจัดการ เพราะขาดแรงงานวัยหนุ่มสาว
- 6) ไม่มีเวลาให้ชาวบ้านนักท่องเที่ยวเพราะต้องใช้เวลาประกอบอาชีพหลัก ซึ่งเป็นเวลาที่แน่นอน
- 7) ข้อจำกัดของบ้านทำให้รับนักท่องเที่ยวได้จำกัด ทั้งขนาด สภาพ จำนวนสมาชิกเดิม
- 8) ขาดความเอาใจใส่ดูแล และให้ความร่วมมือในการออกมาช่วยในรูปแบบขององค์กร สหกรณ์ กรรมการหมู่บ้าน
- 9) การขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน เช่น ร้านค้าทำให้ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีมากกว่าเดิมภายในตำบล
- 10) นักท่องเที่ยวเป็นคนแปลกหน้า เกิดความไม่สนิทใจทั้งสองฝ่าย ชาวบ้านรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัว
- 11) สภาพสังคมโดยการดำรงชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่เริ่มมีมากขึ้น ทำให้ความเอื้ออาทรที่มีต่อกันเริ่มลดน้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.2 สรุปโอกาสในการพัฒนา

4.2.1 จุดขายด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชน

1) นั้งเรือชมหิ่งห้อยในคลองบรรยากาศที่สวยงาม แต่มีข้อจำกัดที่จำนวนหิ่งห้อย ซึ่งมีจำนวนลดน้อยลงไปอย่างมาก เนื่องจากความเจริญเข้าไปมากทำให้พื้นที่ที่เป็นธรรมชาติลดน้อยลงไป อาจจะทำให้หิ่งห้อยหมดลงไปไม่ช้านี้ จึงควรรักษาทางป้องกัน

2) การขึ้นตาลและการเคียวตาลซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของคนในชุมชน แต่มีข้อจำกัดด้านผู้ผลิตมีการทำลางน้อยลงจนแทบจะหมดแล้ว เนื่องจากผู้ที่เคยขึ้นเริ่มมีอายุมากขึ้นไม่ไหว ลูกหลานไม่มีใครสืบทอดเนื่องจากเห็นว่าอันตราย และได้ค่าตอบแทนไม่คุ้ม

3) การพายเรือชมธรรมชาติริมคลอง และชมบ้านเรือนต่างๆ ได้บรรยากาศดี งดงาม แต่มีข้อจำกัดที่ ขาดผู้ชำนาญทางมาแนะนำ ให้ข้อมูลด้านเกร็ดประวัติต่างๆ ของชุมชนแก่นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 กิจกรรมภายในหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ปลายโพงพาง

กิจกรรมปัจจุบัน	ปัจจัยที่สนับสนุน	ผลที่ได้รับ
กิจกรรมหลัก 1.ชม พระอาทิตย์ขึ้นที่ปลายโพงพาง	สภาพแวดล้อมโดยรวมมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยอยู่แล้วเช่นมีต้นมะพร้าวและต้นจาก ขึ้นอยู่มากมาย และเมื่อนั่งเรือชมตามคลองจะได้รับแสงแดดยามเช้าและพร้อมบรรยากาศของพระอาทิตย์ยามเช้าสวยงามมากขึ้นไปอีก เหมาะที่จะเก็บภาพบันทึกไว้เป็นอย่างยิ่ง	โอกาส นักท่องเที่ยวได้รับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติยามเช้า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติที่ดีต่อระบบนิเวศวิทยาของธรรมชาติมากขึ้น ข้อจำกัด กิจกรรมจัดอยู่ในช่วงเช้าไม่สะดวกในเรื่องเวลาของผู้มาเที่ยว เพราะต้องตื่นแต่เช้าหรือเห็นดเห็น้อยจากการเดินทางและกิจกรรมที่ทำมาทั้งวัน อาจปรับเป็นการชมบรรยากาศพระอาทิตย์ตกแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

<p>2. ล่องเรือชมวิถีชีวิตตามสายน้ำลำคลอง</p>	<p>ศักยภาพของหมู่บ้านได้เปรียบกว่าที่อื่นอยู่แล้ว คือ มีคลองมากมาย วิถีชีวิตไทยริมคลองที่ดำเนินอย่างเรียบง่าย และบ้านเรือนไทยริมฝั่งคลองมีมากถึง 185 หลังคาเรือน เป็นสิ่งที่หาได้ยากในปัจจุบัน</p>	<p>โอกาส ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเที่ยวในเชิงนิเวศได้เป็นอย่างดี</p> <p>มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันและก่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้น</p> <p>นักท่องเที่ยวเข้าใจสภาพวิถีการดำรงชีวิตของชาวบ้านได้ใกล้ชิดมากขึ้นตามสภาพความเป็นจริง โดยรับรู้จากประสบการณ์ตรง</p> <p>ทำให้ชุมชนมีความร่วมมือกระตือรือร้นที่จะช่วยกันพัฒนาและรักษาการดำรงชีวิตของตนให้คงอยู่ ข้อจำกัด ยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เนื่องจากยังขาดความเข้าใจ ทำให้มีผู้ร่วมโครงการ 27 หลังคาเรือนจาก 185 หลังคาเรือน</p>
--	--	--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กิจกรรมปัจจุบัน	ปัจจัยที่สนับสนุน	ผลที่ได้รับ
3.ชมการขึ้นมะพร้าว ตาล	พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นสวนมะพร้าว และตาล โดยเฉพาะการปลูก มะพร้าวจะมีมากเป็นพิเศษเพราะ เป็นอาชีพหลักของชุมชน ทำให้เกิด กิจกรรมตามมาก็คือ การขึ้นมะพร้าว	<p>โอกาส ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึง วิธีการ การนำมะพร้าวลงมาจากต้น โดยเรียนรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน มีความใกล้ชิดกับชาวบ้าน มากขึ้นสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง สามารถเข้าร่วมกิจกรรม ได้โดยได้รับคำแนะนำและวิธีการจาก ผู้ชำนาญการ (ชาวบ้าน)</p> <p>ข้อจำกัด จำนวนชาวบ้านที่มีทักษะ ในการขึ้นต้นมะพร้าวและตาลมีน้อย ลง</p>
4.การเคี้ยวน้ำตาล วุ้น มะพร้าว น้ำตาลสด	มะพร้าว เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของชุมชนและมีปริมาณมาก ดังนั้นการนำมาแปรรูปย่อมมีหลาย วิธี เพื่อที่จะก่อให้เกิดรายได้ที่มากขึ้นแต่ส่วนใหญ่แล้ว จะเน้นไปที่การ เคี้ยวน้ำตาลเพราะมีตลาดที่แน่นอน และสามารถทำได้ทุกหลังคาเรือน	<p>โอกาส เรียนรู้ และเข้าใจถึงวิธีการ เคี้ยวน้ำตาล การทำวุ้นมะพร้าว ทำ น้ำตาลสด อาจเป็นความรู้ที่ได้รับ ใหม่โดยผู้ที่ถ่ายทอดเป็นชาวบ้านที่ ประกอบอาชีพนี้ทำให้ได้ประสบการณ์ตรง</p> <p>สามารถซื้อ วัตถุดิบ ผลิต ภัณฑ์ ได้ในราคาถูก และชาวบ้านเอง ก็ได้รับค่าตอบแทนซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้ อีกทางหนึ่ง</p> <p>ข้อจำกัด ปัจจุบันมีการประกอบอาชีพ นี้น้อยลง เหลือเพียงไม่กี่หลังเท่านั้นที่ ทำเพราะรายได้ไม่ดีเท่าที่ควรและไม่มี คนช่วย</p> <p>แนวโน้มการผลิตผลสาขา การเกษตรมีที่ท่าจะลดลงควรเร่ง ขยายตลาด</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวของบุรีรัมย์ นี้อา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กิจกรรมปัจจุบัน	ปัจจัยที่สนับสนุน	ผลที่ได้รับ
5. การชมเตาตาล	ทุกหลังคาเรือนส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวเนื่องน้ำตาลจะมีการสร้างเตาเอาไว้คือน้ำตาลแทบทุกหลัง สามารถสังเกตได้จากปล่องควันที่สูงและควันที่พุ่งออกมาว่ากำลังคือน้ำตาลอยู่ และเตาจะมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างชัดเจน เหมือนกันแทบทุกหลังก็ว่าได้	โอกาส เข้าใจถึงภูมิปัญญาชาวบ้านถึงการก่อสร้างที่ใช้แนวความคิดที่น่าสนใจ ทั้งหลักการใช้เตา ว่ามีวิธีการอย่างไร ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
6. ดักจับกุงโดยซั้ง	เนื่องจากน้ำในคลองมีลักษณะเป็นน้ำจืด และมีคลองอยู่มาก และพื้นที่ของจังหวัดติดชายทะเลทำให้มีทรัพยากรทางน้ำอุดมสมบูรณ์ โดยการดักกุงก็เป็นอาชีพหนึ่ง ของชาวบ้าน และการทำไม่ได้ยุ่งยากเท่าใดนัก ทำให้เป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ	โอกาส สามารถรับรู้ถึงวิธีการ ขั้นตอน การดักกุงโดยซั้ง เข้าใจถึงวิถีชีวิตในการประกอบอาชีพของชาวบ้านมากยิ่งขึ้น และเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและสามารถขยายกิจกรรมต่อเรื่องได้ เช่นการประกอบอาหารจากกุงที่จับได้
7. การชมหิ่งห้อย	จากสภาพแวดล้อมของปลายโพงพางนับว่ายังคงมีความอุดมสมบูรณ์มากในเรื่องของทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะ ป่าโกงกาง ต้นลำพู ซึ่งสาเหตุนี้เองทำให้ มีหิ่งห้อยจำนวนมากอาศัย ณ ที่แห่งนี้ รวมถึงบรรยากาศในการชมเป็นตอนกลางคืน ทำให้มีความเงียบสงบ นิ่งชมหิ่งห้อยอยู่บนเรืออย่างน่าตื่นตาตื่นใจ	โอกาส ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ลึกใกล้ชิดกับธรรมชาติมากขึ้น รักและหวงแหน เป็นกิจกรรมที่เรียกความสนใจได้มากเพราะปัจจุบันหาดูได้ยากขึ้น ข้อจำกัด ความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปจากเดิม การตัดต้นลำพูที่เป็นที่อยู่อาศัยของหิ่งห้อย ไปทำถ่านเชื้อเพลิง และแสงสว่างจากไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

		จากบ้านเรือนริมน้ำรบกวน ทำให้ หึ่งห้อยลดลง และเกิดการย้ายที่อยู่ ระยะทางทางค่อนข้าง ไกลทำให้ความปลอดภัยที่มีต่อนักท่องเที่ยว น้อยลง ต้องระวังอันตราย ทางน้ำเพิ่มมากขึ้น
--	--	--

กิจกรรมปัจจุบัน	ปัจจัยที่สนับสนุน	ผลที่ได้รับ
1.กิจกรรมรอง 1.เที่ยวอุทยาน ร.2 2.เที่ยวแม่กลอง 3.บ้านแมวไทย 4.ชมหุ่นกระบอก 5.พิพิธภัณฑ์ยี่สาร 6.ค่ายบางกุ้ง 7.บ้านดนตรี 8.วัดภูมิรัตนกุฎีทอง	เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามมี แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่กลม กลืนกัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม กิจ กรรมทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต ที่ สามารถเชื่อมโยงกับชุมชนได้อย่าง กลมกลืน อีกทั้งการเดินทางสะดวก เพราะคลองเชื่อมต่อกันหมด ทำ ให้สามารถเที่ยวได้ทุกส่วนของ จังหวัดก็ว่าได้	โอกาส สามารถกระจายรายได้ไปยัง ส่วนอื่น ๆ ของจังหวัดได้ นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ และรู้จักจังหวัดสมุทรสงครามมากขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอีกทาง หนึ่ง ข้อจำกัด การจัดกิจกรรมนั้น ยังไม่ ชัดเจน ควรเน้นไปที่กิจกรรมหลักที่ สร้างจุดสนใจให้แก่ชุมชนปลาย โพงพางมากกว่าที่จะนำเอากิจกรรม อื่นมาแทรก เพราะโดยตามหลักแล้ว นักท่องเที่ยวที่มานั้นต้องการที่จะมา สัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้านอย่างแท้จริง เพราะคนที่มาส่วนใหญ่หือหนีมา จากสังคมเมือง ต้องการธรรมชาติ ความเงียบสงบ และเมื่อมองภาพรวม แล้วจะทำให้ชัดกับ "การท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์อย่างชัดเจน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.2.2 จุดขายเพิ่มเติม

- 1) การชมและร่วมทำขนมพื้นถิ่น ในช่วงเวลาที่ว่างจากการขึ้นตาลและเคี้ยวตาล ซึ่งเป็นการใช้วัสดุ และทรัพยากรเดิมที่มีอยู่ในท้องถิ่น สร้างกิจกรรมให้กลมกลืนกับกิจกรรมเดิม
- 2) งานเทศกาลประเพณีไทย ที่จัดขึ้นในวัดภายในชุมชน เช่น เทศกาลสงกรานต์ เข้าพรรษา ออกพรรษา ลอยกระทง ฯลฯ สามารถเป็นจุดขายที่นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในเทศกาลได้
- 3) การเข้าร่วมกิจกรรมตามวิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่น การเข้าสวนพร้อมกับชาวบ้านเพื่อเก็บผักและผลไม้ แล้วนำมาประกอบอาหารไทย อาหารท้องถิ่นทำให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน

4.3 แนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

4.3.1 ด้านนโยบาย

- 1) คณะกรรมการบริหารการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลปลายโพงพาง พัฒนากำหนด ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ผู้นำชุมชน รวมถึงแกนนำของประชาชนควรช่วยกันกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายการพัฒนาชุมชน โดยกำหนดเป็นแผนงานประกอบด้วยโครงการพัฒนาในระยะสั้น และระยะยาว มีการจัดตั้งอนุกรรมการเพื่อดำเนินงานและติดตามผลของแต่ละโครงการเสนอร่างผ่านการประชาพิจารณ์ โดยอาศัยเวทีชาวบ้านที่ผู้นำชุมชนได้ริเริ่มและประสบผลสำเร็จด้านการดำเนินการ แล้วดำเนินการประสานงานขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่สอดคล้องในแต่ละโครงการ
- 2) ชุมชนควรพิจารณาขีดความสามารถในการรับนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หวังจะเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตตามปกติภายในชุมชนมากกว่ามาใช้ชีวิตแบบนักท่องเที่ยว ในสถานที่ท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวที่ไม่มีปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจนเกินขีดความสามารถนี้อาจมิใช่ความสำเร็จของโครงการ แต่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และสร้างความรู้สึกแปลกแยกขึ้นในจิตใจของคนในชุมชนควรยึดหลักการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน
- 3) ควรจัดตั้งกลุ่มตัวอย่างเพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชนโดยกำหนดโดยกำหนดสัดส่วนของผู้ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม และคณะกรรมการบริหารได้มาจากการเลือกตั้งที่โปร่งใส ดำเนินการบริหารที่สามารถตรวจสอบได้
- 4) การประชาสัมพันธ์โครงการควรให้ข่าวสารที่แท้จริงแก่นักท่องเที่ยวถึงรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่แท้จริง เป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในโครงการเนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่แปลกแยก หรือมีความต้องการที่ไม่ตรงกับโครงการ อาจส่งผลร้ายต่อทัศนคติของคนในชุมชนในการยอมรับโครงการ ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5) การสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เชื่อมโยงกับชุมชนที่ใกล้เคียง ขยายผลในระดับอำเภอ จังหวัด และภาค

6) ประสานกับองค์การภายนอก เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อวางแผนด้านประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต ฯลฯ โดยมีการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน

7) จัดทำทะเบียนประวัติ และความเป็นมาของบ้านที่เข้าร่วมโครงการอย่างเป็นระบบเพื่อการศึกษาวิจัย และเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกเข้าพักของนักท่องเที่ยว

8) นโยบายด้านการตลาด ควรดำเนินการในรูปแบบแพคเกจทัวร์ กล่าวคือจัดโปรแกรมและชำระค่าใช้จ่ายตามโปรแกรมเพียงครั้งเดียว และกำหนดค่าบริการของแต่ละกิจกรรมที่เหมาะสม สำหรับกรณีนักท่องเที่ยวสนใจเข้าร่วมเพียงบางกิจกรรม อาจชำระโดยการซื้อบัตรที่ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว แล้วนำไปใช้ได้เพื่อความสะดวกในการจัดการ

9) คณะกรรมการบริหาร และชุมชนต้องกำหนดนโยบายอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย หรือวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยส่งเสริมกิจกรรมตามประเพณีไทยหรือประเพณีท้องถิ่นโดยไม่ให้ถูกทำลายจากวัฒนธรรมที่เข้ามาใหม่พร้อมๆ กับนักท่องเที่ยว

4.3.2 ด้านการฝึกอาชีพ – อบรม

1) จัดทำโครงการอบรมความรู้เพิ่มเติมแก่ภาคีผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถให้ความรู้แก่ นักท่องเที่ยว และเป็นผู้ชี้แนะนักท่องเที่ยวในเรื่องข้อมูลท้องถิ่นและการรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงอบรมเพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ

2) จัดทำโครงการอบรมเยาวชนอาสาสมัครของหมู่บ้าน หรือพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยเน้นให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น รวมทั้งฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และเน้นย้ำถึงหน้าที่ดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

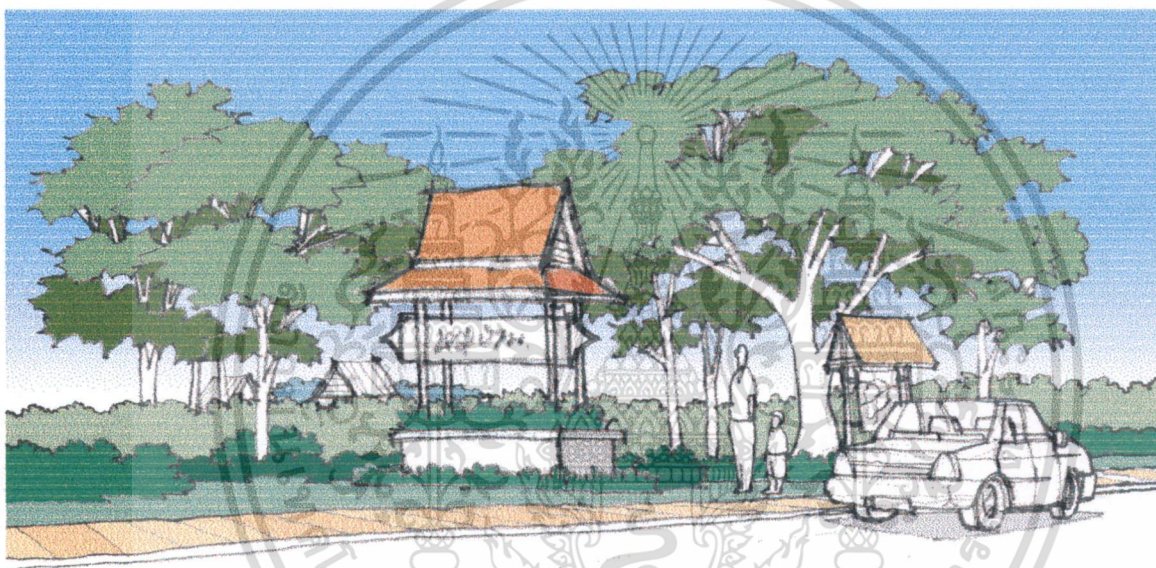
3) จัดทำโครงการอบรมส่งเสริมอาชีพหัตถกรรม เพื่อเป็นของฝาก ของที่ระลึก สำหรับนักท่องเที่ยว เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านในตำบลปลายโพรง และเป็นการยกระดับคุณภาพประชากรให้ดีขึ้น เช่น การทำเครื่องจักสานจากไม้ตาล ไม้จาก หุ่นจำลองบ้านเรือนไทย ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัด เหมาะสมกับทรัพยากรในท้องถิ่น

4) จัดทำโครงการ อบรมหรือรวมกลุ่มแม่บ้าน หรือกลุ่มแม่บ้านในชุมชนที่มีความสามารถในการทำขนม การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น น้ำตาลปี๊บ วุ้นมะพร้าว น้ำผลไม้ ไรน์ ส่งเสริมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ให้ทำตามความเหมาะสมของทรัพยากรและพื้นที่ เช่น ชุมชน มีทรัพยากรในเรื่องของต้นจาก และมะพร้าว ก็นำเอาสิ่งเหล่านี้มาแปรรูปให้เป็นขนมชนิดต่าง ๆ หรือเน้นที่ขนมพื้นบ้านเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งของ Home Stay เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวบ้านได้ใกล้ชิดมากขึ้น

5) เติญผู้เชี่ยวชาญเข้ามาอบรมแนะนำระบบการจัดการเชิงธุรกิจให้แก่ผู้นำชุมชน คณะกรรมการบริหารกลุ่ม

4.3.3 ด้านสิ่งก่อสร้าง (รูปภาพประกอบ)

ภาพที่ 4.1 ชุมทางเข้าหมู่บ้าน

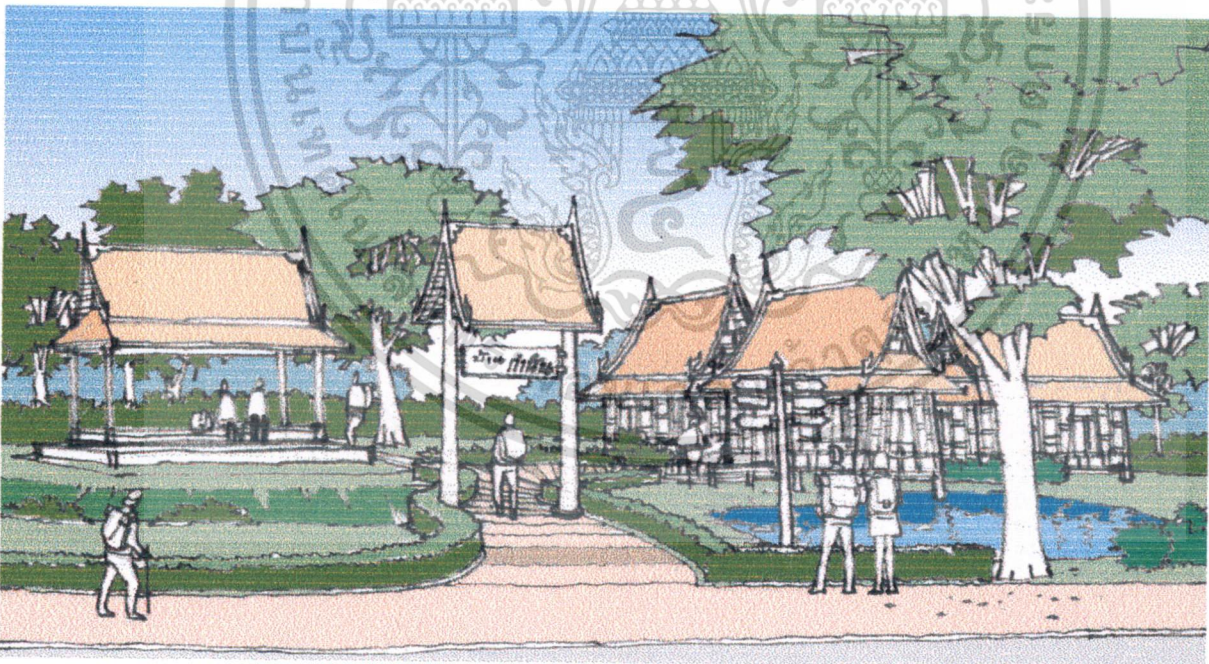
- 1) มีป้ายนำทางจากหน้าชุมประวัดทางเข้าหมู่บ้าน เป็นระยะๆ จนกระทั่งถึงหมู่บ้าน และทำชุมทางเข้าหมู่บ้านให้เป็นจุดสังเกตที่น่าสนใจ เป็นเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.2 ป้ายแสดงตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยว

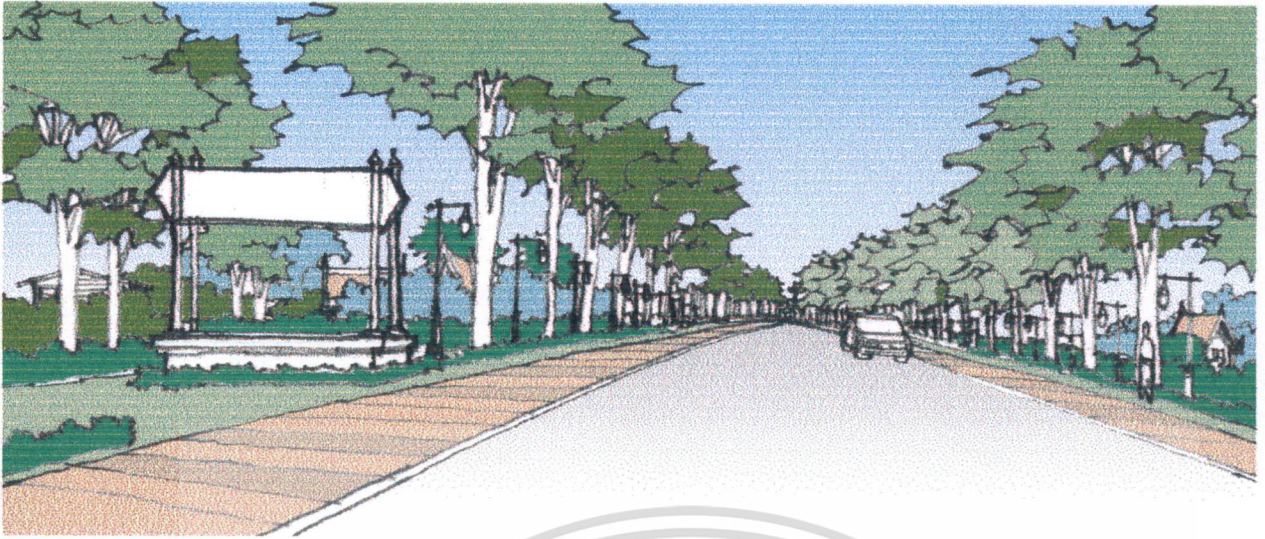
- 2) ทำป้ายแสดงตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยว แผนที่ที่มีเอกลักษณ์ที่สื่อให้เห็นว่ามีความเป็นไทย ให้มีออกมาเป็นรูปแบบเดียวกันอย่างกลมกลืน

ภาพที่ 4.3 จุดสังเกตของหมู่บ้าน

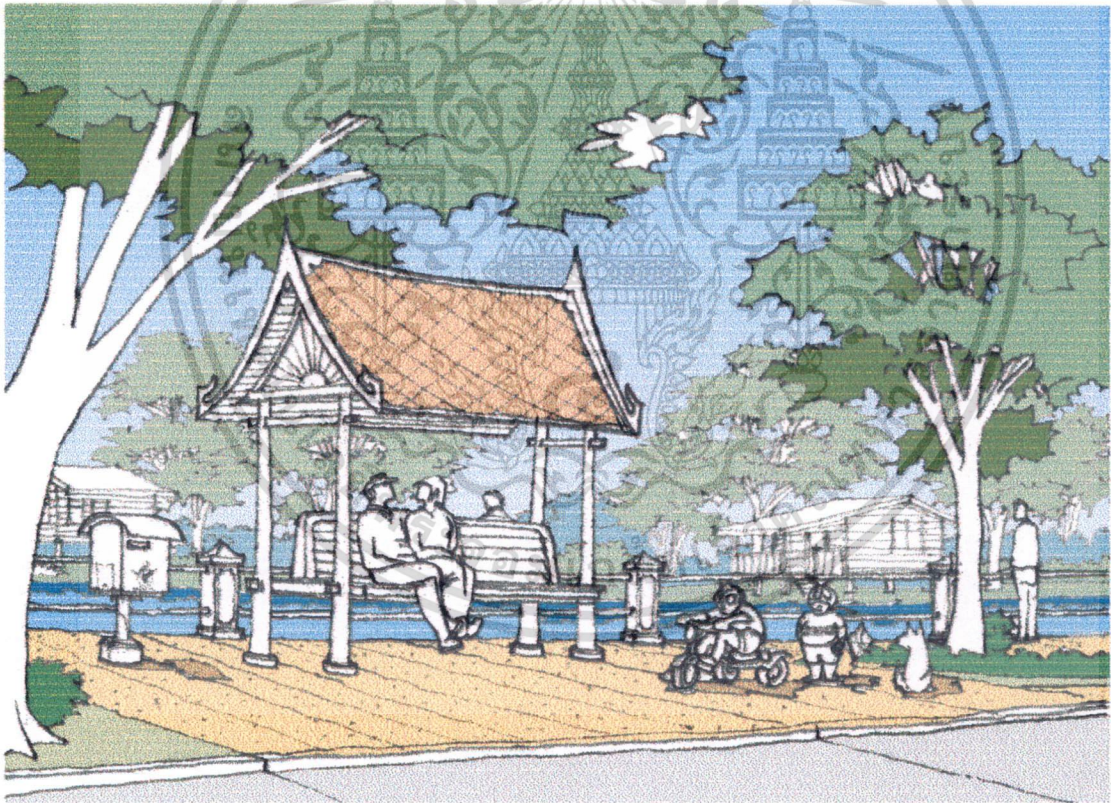
- 3) ควรจะมีจุดชมทิวทัศน์เข้าสู่บ้านกำนัน หรือศาลาพักผ่อนนั่งเล่นหน้าบ้านของกำนันเพื่อให้เป็นจุดสังเกต และเพิ่มพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มเป็นการชั่วคราวในกรณีที่เป็นหน้าเทศกาลที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.4 ทางสัญจรภายในหมู่บ้าน

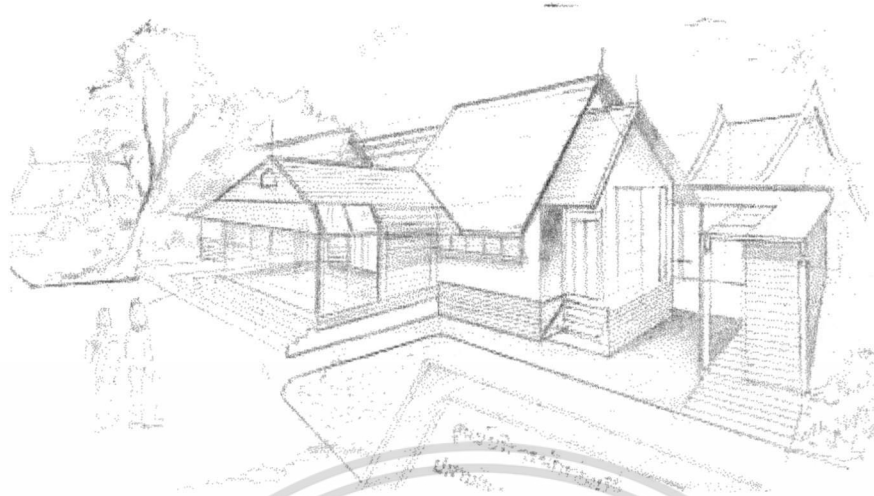
- 4) ถนนทางสัญจรภายในหมู่บ้าน อาจถนนคอนกรีตในเส้นทางสายหลัก

ภาพที่ 4.5 การสร้างสุขอนามัยภายในหมู่บ้าน

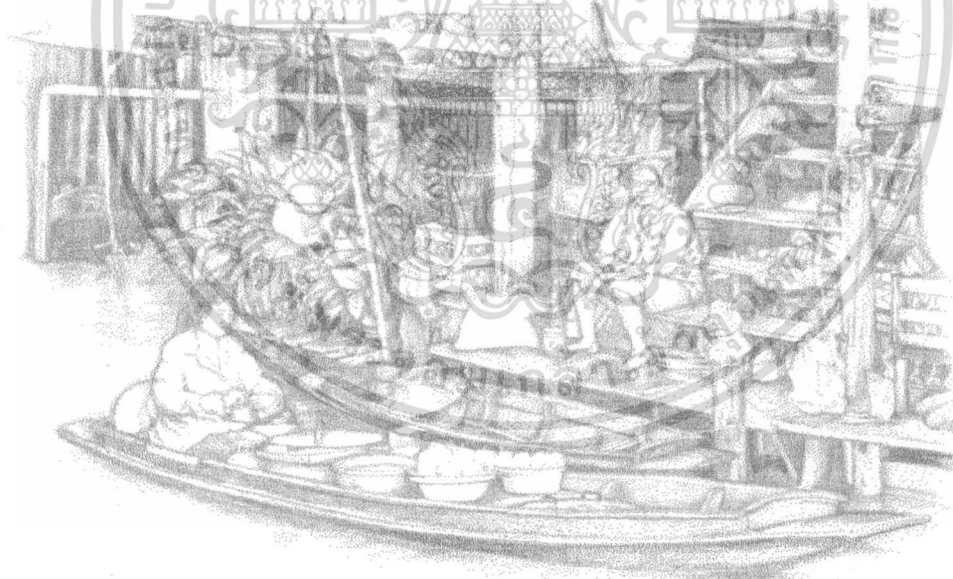
- 5) ส่งเสริมให้มีการดูแลเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อย สุขอนามัย รวมถึงการตกแต่งด้วยพืชพันธุ์บริเวณริมคลองน่าจะต้องการปลูกไม้ดอกตลอดริมฝั่งคลอง รวมถึงบริเวณทางเดินเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.6 อาคารบริการนักท่องเที่ยว

6) โครงการก่อสร้างอาคารบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยส่วนบริการข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชน การซื้อบัตรเฉพาะรายการที่นักท่องเที่ยวสนใจ การติดต่อจองบ้านพัก ส่วนจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์สาธารณะ และส่วนจอดรถ

ภาพที่ 4.7 โครงการเรือสินค้า

7) โครงการเรือสินค้า มีลักษณะเป็นเรือที่มีส่วนจำหน่ายสินค้าในชีวิตประจำวัน เร่ขายตามลำคลองเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

8) ควรจัดที่ว่างบริเวณหน้าทางเข้าหมู่บ้านเรือนไทย ให้เป็นที่จอดรถแล้วให้นักท่องเที่ยวเดินเข้าหมู่บ้าน แล้วจะต้องมีการจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยแก่รถของนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.8 บริเวณพื้นที่เล่นน้ำ

9) ควรจัดพื้นที่สำหรับเล่นน้ำโดยเฉพาะโดยเป็นที่มีน้ำไหลเร็วไม่สามารถวิ่งเข้าไป และควรมีการจัดเก็บขยะที่ดี มีบริเวณห้องอาบน้ำใกล้ บริเวณนั้นเพื่อที่หลังจากเล่นน้ำแล้วสามารถอาบน้ำได้ทันที

ภาพที่ 4.9 ท่าเทียบเรือนักท่องเที่ยว

10) จัดสร้างท่าเทียบเรือในจุดที่เป็นศูนย์รวมนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.3.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในหมู่บ้าน ตระหนักถึงความสำคัญของระบบในนิเวศวิทยาที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบหมู่บ้านที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ พร้อมทั้งจัดให้มีการจัดการและตรวจสอบศึกษามลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของ Home Stay ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยอาจเป็นรายงานประจำปีแล้วแต่ความเหมาะสม

2. กำหนดเป้าหมายด้านปริมาณของนักท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมกับสภาพหมู่บ้าน และไม่ทำลายบรรยากาศของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยไม่ให้อุณหภูมิขนาดใหญ่จนเกินไป เพราะโดยปกติเราไม่สามารถที่ควบคุมพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวยังผลให้ชุมชนควบคุมปริมาณสิ่งปฏิกูล มลภาวะที่อาจจะเกิดขึ้นในชุมชนได้

3. ปรับปรุงสภาพลำคลอง ล้ำประโดง ขจัดวัชพืช ขุดลอกไม่ให้คลองตื้นเขิน

4. ประสานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น กรมวิชาการเกษตรถึงปัญหาการลดจำนวนลงของหิ่งห้อย เพื่อหาวิธีการขยายพันธุ์ เนื่องจากเป็นจุดขายสำคัญอย่างหนึ่งของโครงการ ส่งเสริมให้ชุมชนปฏิบัติดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของบ้านเรือนถนนหนทาง ตกแต่งภายในชุมชนด้วยพืชพันธุ์ ไม้ดอกไม้ประดับตลอดริมฝั่งคลองหรือบริเวณทางเท้า

4.3.5 ด้านสุขอนามัย

1) ให้ความรู้และส่งเสริมให้ประชาชนในหมู่บ้านได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสุขลักษณะของการรับประทานอาหาร และการขับถ่าย (โดยใช้ห้องสุขาให้เป็นกิจลักษณะ)

2) รณรงค์ให้ชาวบ้านช่วยกันทิ้งขยะในที่ที่จัดไว้ให้ เพื่อให้สะดวกในเวลาจัดเก็บและสะอาดเรียบร้อยอีกทั้งเป็นการช่วยให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงความรับผิดชอบของชาวบ้านที่มีต่อชุมชนและปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ชุมชนได้จัดตั้งไว้อย่างเคร่งครัด

3) ส่งเสริมให้มีการสร้างปอดักไขมันทุกครั้งเรือนเพื่อทำให้น้ำในคลองสะอาดมากยิ่งขึ้น

4) จัดให้มีเรือบริการรับส่งขยะ อาจจัดให้บริการรับ ขยะวันละ 2 ครั้ง เข้า-เย็น เพื่อป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะลงในลำคลอง อันจะทำให้แม่น้ำไม่สะอาดมีสิ่งปฏิกูล เสียทัศนียภาพเป็นอย่างมากต่อนักท่องเที่ยว

5) โครงการก่อสร้างเตาเผาขยะ ที่ไม่ทำให้เกิดมลภาวะ

4.4 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อจำกัดและโอกาสในการพัฒนา สามารถวางแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวภายนอกเพื่อให้เกิดเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถจัดตามช่วงเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเป็น 3 โปรแกรม ดังนี้

Program 1 (ไปเช้า กลับเย็น)

- 09.30 น. แนะนำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เล่าถึงประวัติของอำเภออัมพวา ตำบลปลายโพงพางที่ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว
- 10.30 น. เดินชมภูมิทัศน์ ไม้ดอกไม้ประดับ พืชพันธุ์ธรรมชาติท้องถิ่นรอบ ๆ และพักผ่อนตามศาลาริมน้ำ
- 12.00 น. รับประทานอาหาร หมูย่าง ส้มตำ ก๋วยเตี๋ยวเรือ ของชาวคลองในลุ่มแม่กลองพายเรือขายกันจริง ๆ
- 13.00 น. นั่งเรือชมวิถีชีวิตไทยในลำคลองบ้านทรงไทย ปีนต้นตาลเพื่อเก็บน้ำตาล ชิมรสน้ำตาลสด ๆ จากต้น ชมเตาตาล การเคี้ยวตาล
- 15.30 น. ชมการจับสัตว์น้ำ ตกกุ้งโดยใช้เครื่องมือพื้นบ้าน “ ชั่ง ” ฝึกพายเรือเล่น ลงเล่นน้ำตีโป่งในลำคลอง
- 17.00 น. เข้าครัวไทยร่วมทำอาหารพื้นบ้านแล้วรับประทานอาหารเย็น
- 18.30 น. ชมพระอาทิตย์ดวงโตในยามเย็นที่กำลังลับปลายต้นจาก
- 19.00 น. เก็บสัมภาระเพื่อเดินทางกลับ โดยสวัสดิภาพ

Program 2 (2 วัน 1 คืน)

วันที่ 1

- 09.30 น. แนะนำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เล่าถึงประวัติของอำเภออัมพวา ตำบลปลายโพงพางที่ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้ขอหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครูศาสตราจารย์ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล โสภณพรจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- 10.30 น. เดินชมภูมิทัศน์ไม้ดอกไม้ประดับ พันธุ์ธรรมชาติท้องถิ่นรอบ ๆ และพักผ่อนตามศาลาริมน้ำ
- 12.00 น. รับประทาน หมูย่าง ส้มตำ ก๋วยเตี๋ยวเรือ ของชาวคลองในลุ่มแม่กลองพายเรือขายกันจริง ๆ
- 13.00 น. เข้าที่พักและพักผ่อนตาอ้ากาย
- 14.00 น. พายเรือชมวิถีชีวิตไทยในลำคลองบ้านทรงไทย ชมการปั่นต้นตาลเพื่อเก็บน้ำตาล ชิมรสน้ำตาลสด ๆ จากต้น ชมเตาตาล การเคี้ยวตาล
- 16.30 น. ชมการจับสัตว์น้ำ ดักกุ้งโดยใช้เครื่องมือพื้นบ้าน “ ช้าง ” ฝึกพายเรือเล่น ลงเล่นน้ำตีโป่งในลำคลอง
- 17.30 น. เข้าครัวไทยร่วมกันทำกับข้าวพื้นบ้าน
- 18.30 น. ชมพระอาทิตย์ตกดิน บรรยายภาคริมคลอง
- 19.30 น. นั่งเรือพาเที่ยวชมหิ่งห้อยตามอัยาศัย
- 22.00 น. กลับที่พักนอน

วันที่ 2

- 06.30 น. ตื่นเข้าตักบาตรแด่พระภิกษุสงฆ์บิณฑบาตทางเรือ
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 09.00 น. เดินทางไปตลาดน้ำท่าค่า (เฉพาะแรม 7 ค่ำ และ 12 ค่ำของทุกเดือน เดือนละ 6 ครั้ง) หรือ ชมสวนเลือกซื้อผักปลอดสารพิษหรือผลไม้ เช่น ส้มโอ กัลย กล้วย มะพร้าว
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ชมกิจกรรมพื้นบ้าน เช่น เพาะไก่ชน ไก่แจ้ ปลากีด แมวสีสวาด ที่บ้านกำนัน
- 15.00 น. ชมผลิตภัณฑ์ชาวบ้าน
- 16.30 น. กลับถึงที่พักเก็บสัมภาระเพื่อเดินทางกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Program 3 (3 วัน 2 คืน)

วันที่ 1

- 09.30 น. แนะนำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เล่าถึงประวัติของอำเภออัมพวา ตำบลปลายโพรงพาง จากกำนัน
- 10.30 น. เดินชมภูมิทัศน์ ต้นไม้ ดอกไม้ พืชพันธุ์ ธรรมชาติท้องถิ่นรอบ ๆ และพักผ่อนตามศาลาริมน้ำ
- 12.00 น. รับประทาน หมูย่าง ส้มตำ ก๋วยเตี๋ยวเรือ ของชาวคลองในลุ่มแม่กลองพายชายกันจริง ๆ ในเรือลำเล็ก ๆ
- 13.00 น. พาเรือชมวิถีชีวิตไทยในลำคลองบ้านทรงไทย ปีนต้นตาล เก็บน้ำตาล ดื่มน้ำตาลสด ๆ จากต้น ชมเตาตาล การเคี้ยวตาล ชั่งตักกึ่ง
- 16.30 น. ฝึกพายเรือ ลงเล่นน้ำตีโป่งในคลอง
- 17.30 น. เข้าครัวไทยร่วมมือกันทำกับข้าวพื้นบ้าน
- 18.30 น. ชมพระอาทิตย์ตกดิน
- 19.30 น. พาเที่ยวชมสิ่งห้อยตามอักษาศีล
- 22.00 น. กลับที่พักนอน

วันที่ 2

- 06.30 น. ตื่นชมพระอาทิตย์ยามเช้า และตักบาตร
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 09.00 น. เดินทางไปตลาดน้ำท่าคำ (เฉพาะแรม 7 ค่ำ และ 12 ค่ำของทุกเดือน เดือนละ 6 ครั้ง) หรือ เข้าสวนเก็บผักผลไม้ เช่น ส้มโอ กล้วย อ้อย มะพร้าว
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ชมกิจกรรมพื้นบ้าน เช่น เพาะโก๋ชน โก๋แจ้ ปลากัด แมวสีสวาด ที่บ้านกำนัน
- 16.00 น. จับลัดตัวกับชาวบ้าน ทอดแหจับปลาวางเบ็ดราว จับกุ้งตะกาด
- 17.30 น. เข้าครัวไทยทำกับข้าว และรับประทานอาหารเย็น
- 18.30 น. แวะชมหุ่นกระบอกที่บ้านป่าอบ
- 21.00 น. กลับที่พัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครูศาสตราจารย์ดร.สถำนเทก โบลีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

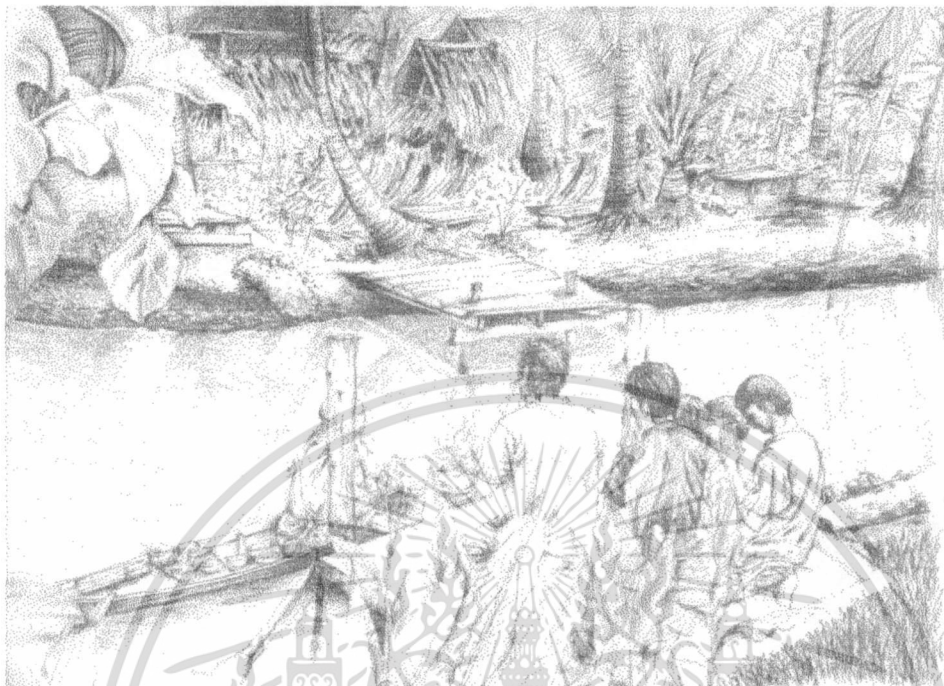
วันที่ 3

- 07.00 น. ตื่นนอน อาบน้ำ แต่งตัว
- 08.00 น. ทานอาหารเช้า
- 09.30 น. ทำขนมพื้นบ้าน
- 11.30 น. ทำอาหารร่วมกับชาวบ้าน ทำน้ำพริก ปลาช่อนแดดเดียว และรับประทาน
อาหารเพียง
- 13.30 น. พายเรือ คุรุธรรมชาติ 2 ลำคลอง ตัวเงินตัวทอง กระจอก นกกระปูดหางแดง
นกกะเต็นคอเขียว ที่หาดูได้ยากแล้ว
- 15.00 น. ชมผลิตภัณฑ์แปรรูป ต่าง ๆ ทั้งใบจาก มะพร้าว ฝักตบ
- 16.30 น. เก็บสัมภาระเพื่อเดินทางกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.5 แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว

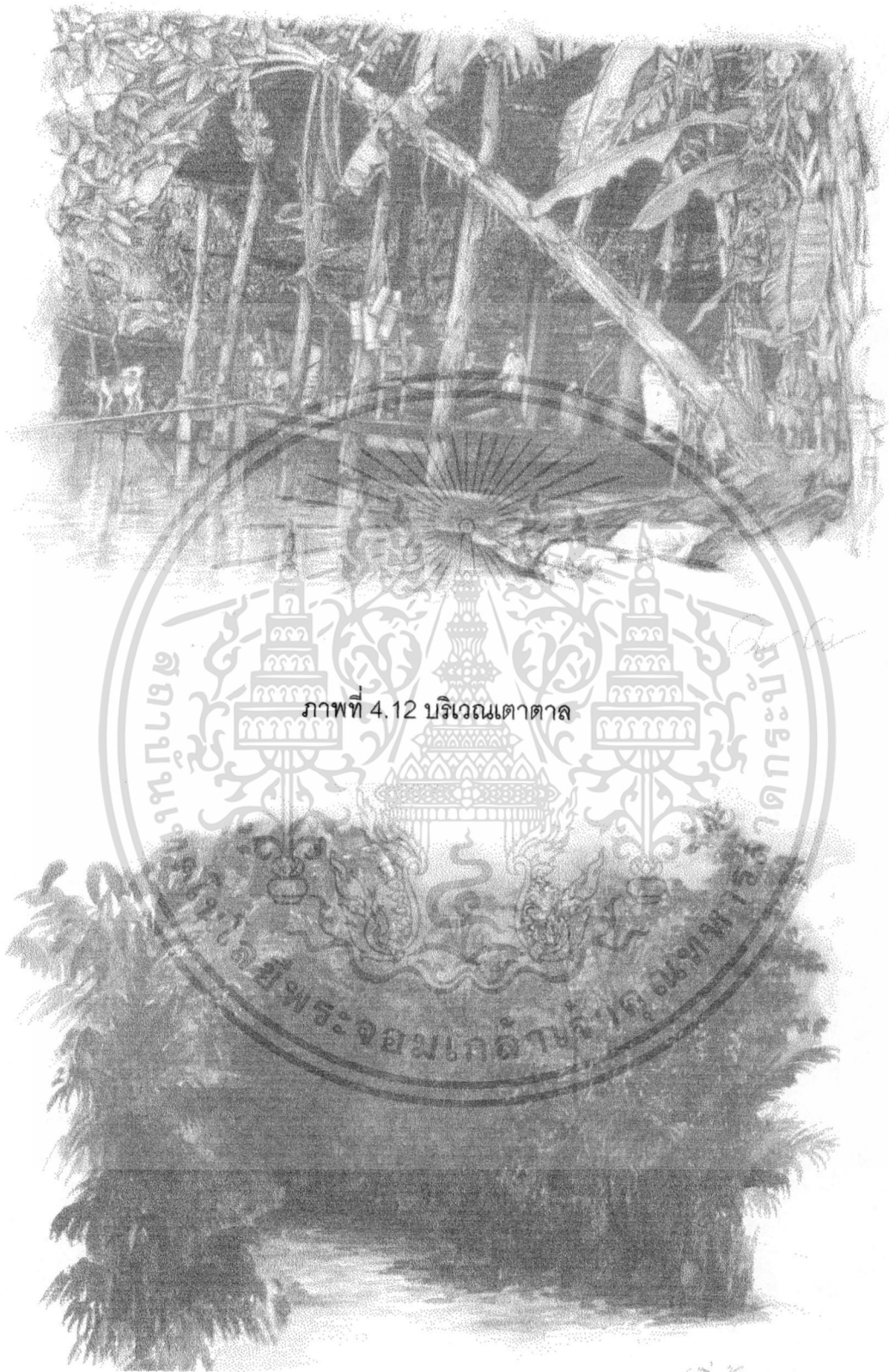

ภาพที่ 4.10 ตักบาตรยามเช้า

ภาพที่ 4.11 การขึ้นมะพร้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.13 จุดชมทิวทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.14 การดูนก

ภาพที่ 4.15 การส่งเสริมให้เลี้ยงไก่พื้นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นึ่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 4.16 การตกแต่งภูมิทัศน์บ้านเรือนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โดย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บรรณานุกรม

- มุกิตา ฅรงศ์ชัย.2544.จดหมายข่าวมูลนิธิประไพ วิริยะพันธุ์
“พันธุ์ไม้ชายเลนที่บ้านเขายี่สาร” ฉบับที่ 33 พ.ย. – ธ.ค. หน้า 4-5
- สิริอาภา รัชตะหิรัญ.2544.จดหมายข่าวมูลนิธิประไพ วิริยะพันธุ์
“พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร : พิพิธภัณฑสถานสิ่งมีชีวิต . ฉบับที่ 83 พ.ย.- ธ.ค. หน้า
6
- ยาใจ ศิริโรจน์ และคณะ.2540.เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนกับการเสริมสร้างความเข้ม
แข็งขององค์กรชุมชน : กรณีศึกษาหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลปลาย
โพรงพง อำเภอมัทพวา จ.สมุทรสงคราม .สำเนา.
- อภิชัย พันธเสน . 2539 . พัฒนาชนบทไทย : สมุทัยและมรรค การเปลี่ยนแปลงและ
การบริหารจัดการ.กรุงเทพฯ : มูลนิธิภูมิปัญญา . 322 หน้า
- อานันท์ กาญจนพันธุ์ บรรณาธิการ . 2543. พลวัตของชุมชนในการจัดการ
ทรัพยากร : สถานการณ์ในประเทศไทย.กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.720 หน้า
- อานันท์ กาญจนพันธุ์ บรรณาธิการ . 2543. พลวัตของชุมชนในการจัดการ
ทรัพยากรกระบวนทัศน์และนโยบาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย.620 หน้า
- อภิชัย พันธเสน . 2541 . พัฒนาชนบทไทย : สมุทัยและมรรค แนวคิดทฤษฎีและ
ภาพรวมของการพัฒนา.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : มูลนิธิภูมิปัญญา . 291
หน้า
- อภิชัย พันธเสน . 2539 . พัฒนาชนบทไทย ความหวัง ทางออกและทางเลือก
ใหม่.กรุงเทพฯ : มูลนิธิภูมิปัญญา . 407 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นี้อาหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โดย คณะครูศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง